

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

2017 - 3105

Doknr.

478056

Dato

31-05-2017

Medlem af Folketinget Pernille Skipper (EL) har d. 24. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. S 1269 til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1269:

"Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at der i visse tilfælde må foretages en anbringelse af et barn, selv om både forældre, barn og kommune ønsker aflastning frem for anbringelse, fordi barnets tilstand kræver døgnbehandling i mere end hver anden weekend fredag til mandag plus en uge årligt, og vil ministeren tage initiativer for at lave loven om, så kommunerne får mulighed for at bevilge fast aflastning, der er bedre tilpasset individuelle familiers behov?"

Svar:

Jeg mener, at serviceloven giver gode rammer for, at kommunerne kan yde den nødvendige støtte og hjælp til børn og unge og deres familier - med udgangspunkt i barnets tarv.

Det gælder også i forhold til aflastning, hvor serviceloven indeholder en række muligheder for at etablere aflastningsordninger til et barn eller en ung efter forskellige bestemmelser, afhængig af de konkrete behov og forhold i den enkelte sag.

Kommunen skal for eksempel yde afløsning eller aflastning til forældre, der passer et barn eller en ung med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Hvis aflastningen ydes af hensyn til forældrene, og herunder også af hensyn til forældrenes mulighed for at yde omsorg til søskende, kan aflastningen ydes efter servicelovens § 44, jf. § 84.

Hvis et barn eller en ung har behov for særlig støtte, kan kommunen også yde støtte i form af aflastning efter reglerne i servicelovens § 52 om særlig støtte på baggrund af en børnefaglig undersøgelse.

Det er min opfattelse, at de forskellige regler i serviceloven supplerer hinanden og er med til at sikre den nødvendige fleksibilitet i tilbuddene. Derfor kan de forskellige regler om afløsning og aflastning også, efter en konkret vurdering af det enkelte barns og familiens behov, anvendes i kombination med hinanden.

Med principafgårelsen 44-11, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, har Ankestyrelsen afgrænset forholdet mellem anbringelse uden for hjemmet og aflastningsophold efter servicelovens § 52.

Jeg synes overordnet, at det er fornuftigt, at der fastlægges nogle rammer for, hvornår der er tale om aflastning, og hvornår opholdet får et sådant omfang, at der reelt må siges at være tale om en anbringelse uden for hjemmet.

Jeg finder på den baggrund ikke anledning til at ændre reglerne på området på nuværende tidspunkt.

Med venlig hilsen
Mai Mercado